

SPIRITUALITATEA R. .S. .A. .A. .

Originile Ritului Scoțian Antic și Acceptat, datând încă din sec. al XVIII-lea, nu pot fi privite decât într-o strânsă legătură cu istoria Franței și implicit a Occidentului.

Geneza și istoricul spiritualității Ritului Scoțian Antic și Acceptat

Pentru Francmasonii acelei epoci, ca și pentru cea mai mare parte a contemporanilor lor, spiritualitatea era eminentemente religioasă. Omul putea fi teist, deist, panteist, mai rar ateist sau agnostic. «Marele Arhitect al Universului» îl reprezenta atunci pe «Dumnezeul» religiilor revelate sau, pentru filosofi, «Dumnezeul» unei religii naturale, rațională și capabilă astfel să unească toți oamenii, fără discriminare.

Apariția Înaltelor Grade, încă din prima jumătate a sec. al XVIII-lea, pe lângă cultele recunoscute oficial, a introdus noi surse de spiritualitate în ritualurile masonice: ermetismul, gnosticismul, cabalismul, rosicrucianismul sau templierismul, fără a fi contestată însă existența unui «Mare Arhitect al Universului». Astfel se va elabora progresiv spiritualitatea Ritului Scoțian Antic și Acceptat, trăgându-și esența din Biblie și din ceea ce avea să supraviețuiască din ezoterismul Vechilor Tradiții.

Pe parcursul sec. al XIX-lea, gândirea filosofică a făcut o distincție clară între domeniul cunoașterii și cel al credinței. Îndepărtată treptat prin teoriile deterministe și evoluționiste apărute, intervenția divină nu a mai fost necesară pentru a explica originea lumii și a creaturilor sau pentru a specula cu un scop anume: fața ascunsă a Universului, "sacru", dimensiunea spirituală a Omului, absoluturile morale s-au înclinat înaintea singurei realități a lumii exterioare. Adâncit într-un Univers fără cauză, fără suflet și fără intenție, Omul, aflându-se singur față în față cu el însuși, s-a refugiat în raționalism, agnosticism și materialism. Prin urmare, această evoluție a spiritului a provocat reacții radicale ale Cultelor și ale conservatorismului.

Dezbaterile filosofico-religioase care au răscolit cea de-a doua jumătate a sec. al XIX-lea au atins sfera masonică și au provocat în cadrul lojilor „disputa Marelui Arhitect al Universului”, în special în țările catolice. Cu scopul de a mai domoli spiritele, Supremul Consiliu al Franței (SCdF 1804) a cerut reunirea unui Convent Universal, care s-a întrunit la Lausanne, 6-22 septembrie 1875. Delegații celor 11 Supreme Consilii participante au hotărât să nu-l mai echivaleze pe «Marele Arhitect al Universului» cu «Dumnezeul» religiilor, ci să propună niște formule cu caracter universalist:

- Creator Superior;*
- Principiu Creator;*
- Forță Superioară.*

Din păcate această inițiativă laudabilă a devenit imediat sâmburele unor noi polemici: anumite Supreme Consilii, în special cele anglo-saxone, pe care nu le interesau condamnările pontificale și care erau mai puțin preocupate de laicitate, au refuzat să mai ratifice Convenția de la Lausanne, pe care însă o aprobaseră deja în unanimitate. Au început să apară treptat divergențe între Supremele Consilii, în funcție de concepția pe care au adoptat-o referitoare la Marele Arhitect al Universului; din păcate aceste dispute persistă și în zilele noastre.

În ceea ce privește Supremul Consiliu al României, acesta s-a încadrat în perspectiva spiritualistă și universalistă de la Lausanne. Prin faptul că nu identifică pe Marele Arhitect al Universului cu «Dumnezeul» religiilor, se plasează pe un plan spiritual deschis și tolerant, Spiritul nefiind limitat doar la contextul Religiilor Cărții. Această concepție nu este așadar în opoziție cu alegerea mai restrictivă a Supremelor Consilii teiste, deoarece o include pe cea din urmă. Interpretarea «non-religioasă» a «Marelui Arhitect al Universului», considerat de către Supremul Consiliu al României ca fiind un Principiu imposibil de definit sau de negat, previne orice speculații inutile pe această temă. Fiecare dintre membrii Jurisdicției noastre își păstrează totala libertate de conștiință asupra concepției personale referitoare la «Marele Arhitect al Universului», cheia de boltă a Ritului. Astfel, Supremul Consiliu al României poate primi pe oricine, oricare ar fi opiniile sale, cu condiția să fie liber și de bune moravuri.

Fidel Reguli imemorabile a Ordinului Masonic, Supremul Consiliu al României pretinde ca BIBLIA - Volumul Legii Sacre și simbolul spiritualității, să fie prezentă și deschisă în timpul lucrărilor tuturor atelierelor sale. Conservând simbolurile în toată puritatea lor, legendele și formele rituale ale Ritului Scoțian Antic și Acceptat, printr-o legătură profundă de prietenie stabilită cu «SCdF 1804», a păstrat de-a lungul timpului caracterul inițiativ, oferind astfel membrilor săi o posibilitate reală de trezire spirituală.

Specificitatea spiritualității Ritului Scoțian Antic și Acceptat

Ritul Scoțian Antic și Acceptat practicat de Jurisdicția noastră postulează existența unui Principiu Creator, ca fundament spiritual al Universului. Neavând nicio prejudecată religioasă sau filosofică, rămâne astfel străin controverselor: neutralitatea și universalitatea sa facându-l să treacă dincolo de toate acestea. Lăsând membrilor săi libera determinare și practica personală a convingerilor, care nu îl preocupă, Supremul Consiliu al României își îndeamnă membrii să-și exprime toată măsura libertății lor de conștiință și să-și păstreze mereu credința în perfectibilitatea Omului. Propune adeptilor săi o cale inițiativă tradițională în treizecișitri de grade, prin practicarea Ritului permițându-le să-și clădească viața interioară spre un nivel tot mai mare de spiritualitate. Această cale îi invită să devină adepți ai Principiului creator în lume, să resimtă unitatea Vieții, să devină solidari oricărei existențe. Luând în considerare relațiile dintre «Echer și Compas», «Pământ și Cer», material și spiritual în Om, Ritul Scoțian Antic și Acceptat își angajează adepții să-și întoarcă privirea spre Lumină și să acționeze. Trezirea spirituală pe care acesta o induce trebuie să se concretizeze aici și acum, în viața lor cotidiană precum și în angajamentul personal și responsabil la dezvoltarea societății.

Aderând la deviza «*ORDO AB CHAO*», Masonul de Rit Scoțian Antic și Acceptat recunoaște existența unui principiu al Ordinii în Univers. Deviza «*DEVS MEVMQVE JVS*» îi arată natura sa duală:

-divină, revelând Ființa Universală din care provine;
-umană, supunându-și acțiunile unei singure determinări, aceea a conștiinței sale de om liber.

Prin invocarea «Întru Gloria Marelui Arhitect al Universului», masonul scoțian nu se obligă să onoreze o entitate divină personalizată, ci să mărturisească admirația reverențioasă pe care i-o inspiră Misterul Creației în lume. Dedicându-i lucrările sale, cu ajutorul Ritului și prin practica acestuia, își manifestă intenția de a se consacra realizării idealurilor inspirate de Spirit.

O spiritualitate deschisă spre sec. al XXI-lea

În sec. al XX-lea, cea mai mare parte a ideologiilor filosofice, religioase sau politice și-au dovedit inadecvarea, limitele și eșecul. O înnoire a gândirii spirituale și a eticii se dovedește necesară pentru redresarea stării în care se află astăzi Umanitatea. Confruntându-se cu o globalizare eminent materialistă care destabilizează sau dezrădăcinează indivizii, sărăcește sau ruinează anumite țări, pervertește sau exacerbează relațiile internaționale, Ritul Scoțian Antic și Acceptat, practicat în jurisdicția Supremului Consiliu al României, tolerant, spiritualist și umanist, universalist și unificator poate să ofere contemporanilor aflați în căutarea sensului și a perspectivelor existențialiste, o cale de realizare personală și colectivă.

Din toate părțile, Umanitatea cheamă la renaștere spirituală. Prin valorile pe care le reprezintă, Ritul nostru se înscrie într-o astfel de perspectivă!